

کرب و بلا

سخنی است که عباس محمود عقاد، نویسنده‌ی معروف و چیره دست سده‌ی چهاردهم مصری در کتاب ابوالشهداء^۱ آورده است. او یک فصل از کتابش با این عنوان آغاز می‌کند: **کربلا: الحرم المقدس.**

کربلا: حرم مقدس. در قدیم به نام کوربابل خوانده می‌شد، سپس به کربلا تبدیل شد و این تبدیل و تصحیف، این زمین را در معرض تبدیلی دگر قرار داد که جمع بین کرب و بلا گردید و نام و نشانی از آن در ذاکره‌ها و حافظه‌ها یافت نمی‌شد جز این که گاهی از آن به نینوی یاد می‌شد تا آن که کاروان حسین علیه السلام را به جبر و اکراه در این سرزمین فرود آوردند و از آن روز تاریخ این زمین با تاریخ تمامی اسلام قرین گردید در حالی که **حق این سرزمین این است که با تاریخ انسانیت قرین گردد.**

پس این زمین را امروزه مسلمانان برای عبرت‌انگیزی و یادآوری زیارت می‌کنند و غیرمسلمان‌ها برای دیدار و جهانگردی، در حالی که اگر بخواهد حق کربلا از جهت عظمت و شرافت ادا شود، هرآینه سزاوار است زیارتگاه همه‌ی انسان‌هایی قرار گیرد که برای هموعان خود سهمی از قداست و پاکی می‌شناسند و بهره‌ای از فضیلت جستجو می‌کنند؛ زیرا ما نقطه‌ای از زمین را نمی‌شناسیم که نامش مقرون به فضائل و مناقب بوده و برای انسان‌ها برتر و بالاتر از این زمین باشد که پس از شهادت حسین علیه السلام در آن سرزمین، نامش قرین به کربلا شده است.

^۱- ابوالشهداء حسین بن علی علیه السلام/۹۷